

SAGUBA. ¹

Sagu bat zulotikan
goiz batez atera,
eta joan zan segiran
bere sukaldera;
zupatzen asi ere
joanikan aldera,
billatzen zuben plater,
pazi ta padera.

Ontan ikusi zuben
eltze bat betia,
gañian guri guri
zeukala koipia;
eta begira gabe
sendo zeukan bia,
salta zuben bertara....
¡bañan zér kolpia!

Bi erdi egiñikan
koipia batetan,
arkitu zuben bere
burua saldetan;
eta eziñ irtenik
zerabilela an,
azkenian ito-ta
gelditu zan bertan.

. . . . .

Arrantzako asmoan
zerbait nairik era,
asko joaten dirade
itsaso aldera;
bañan ¿zér da gertatzen?
askotan au bera;
leku charra izanik
erortzia beera.

ARITZ BEDEINKATUA.

Jaungoikoak aritz bat
zuben bedeinkatu,
eta, chit lur sendoan,
Gernikan paratu;

euskaldunak zezaten
biyotzez maitatu,
eta bere frutuak
sekulan ez galdu.

(1) Fábula y composición premiadas con *mención honorífica* en los Juegos florales celebrados en esta Ciudad en 1888. (Véase pág. 567 del tomo XIX.)

Ala, euskaldun zarrak
 Jaungoikozko lanak,
 gorde izan dituzte
 kontu aundiz danak;
 kunplitzen ere ziran
 beraren esanak,
 gorderik kontuz frutu
 aritz ark emanak.

Etsaya beti nola
 dabillen tranpiyan,
 bota nai izan zuben
 jorikan gerriyan;
 utzi ere baizuten
 estura larriyan,
 oker oker eginta
 iya eroriyan.

Bañan euskaldun zarrak
 beregana joanik,
 eta zeuzkan zauriyak
 kontuz sendaturik,
 jaso zuten guztiyen
 artian lurretik,
 zeñak sendo loturik
 para zuten zutik.

Orañ ere etsayak
 nairik lurperatu,
 ekin diyote, bañan
 ez da lurreratu;

egin diyotena da
 indarrez okertu,
 bañan zaiñ denak zaizka
 osorik gelditu.

¿Zér esango luteke
 lengo gizon zarrak,
 lurreratu ezker
 aritzen adarrak?
 ez, eatsi zaizkagun
 denok atzaparrak,
 sendatzeko gorputzak
 dauzkan atzamarrak.

Ea, gazteak oraiñ
 len zarrak bezela,
 baturik jaso zagun
 chit gora arbola;
 eman zagun sendakai
 daukagun odola,
 etsayak ez dezaten
 mugitu iñola.

Sendatzen badiyogu
 dadukan zauriya,
 Jaunak bigalduko du
 guretzat sariya;
 izan dedilla koro
 bat guztiz aundiya,
 berak estali dezan
 Euskaldun Erriya.

JOSÉ ARTOLA.

